Περί πειρασμών (Άγιος Ισαάκ ο Σύρος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 21 Δεκεμβρίου, 2017

Α. Τί σημαίνει τό «γρηγορεῖτε καί προσεύχεσθε ἵνα μή εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν;»

«Νά προσεύχεσαι, λέγει, νά μήν εἰσέλθεις σέ πειρασμούς τῆς πίστης σου. Νά προσεύχεσαι νά μήν εἰσέλθεις στόν πειρασμό τοῦ δαίμονα τῆς βλασφημίας καί τῆς ὑπερηφάνειας μέ τήν οἴηση τοῦ νοῦ σου. Νά προσεύχεσαι νά μήν εἰσέλθεις, κατά παραχώρηση τοῦ Θεοῦ, στούς φανερούς πειρασμούς τῶν αἰσθήσεων, πού ὁ διάβολος ξέρει πῶς νά σοῦ δημιουργεῖ ὅταν τό ἐπιτρέπει ὁ Θεός λόγω τῶν ἀνόητων λογισμῶν πού καλλιεργεῖς. Νά προσεύχεσαι νά μήν εἰσέλθεις στούς πειρασμούς τῆς ψυχῆς μέσα ἀπό ἀμφιβολίες καί προκλήσεις, μέ τίς ὁποῖες ἡ ψυχή σύρεται βίαια σέ μεγάλη σύγκρουση. Ἀκόμα καί ἔτσι, ἑτοιμάσου νά δεχτεῖς ὁλόψυχα σωματικούς πειρασμούς. Νά τούς διαπλεύσεις μέ ὅλα σου τά μέλη καί νά γεμίσεις τά μάτια σου μέ δάκρυα, ἔτσι ὥστε ὁ ἄγγελος πού σέ φυλάει νά μή σέ ἐγκαταλείψει. Ἐπειδή **χωρίς δοκιμασίες δέν φαίνεται ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ** καί δέν μπορεῖς νά ἀποκτήσεις παρρησία μπροστά στόν Θεό, οὔτε νά μάθεις τή σοφία τοῦ Πνεύματος,**οὔτε μπορεῖ νά ἑδραιωθεῖ μέσα σου ὁ θεῖος πόθος**.

Πρίν ἀπό τούς πειρασμούς ὁ ἄνθρωπος προσεύχεται στόν Θεό σάν νά εἶναι ξένος, ἀλλά ὅταν εἰσέρχεται στούς πειρασμούς γιά χάρη τῆς ἀγάπης του καί δέν ἀφήνεται νά ἐκτραπεῖ, τότε ἄμεσα ἔχει, οὕτως εἰπεῖν, τόν Θεό ὡς χρεώστη του καί ὁ Θεός τόν ὑπολογίζει ὡς ἀληθινό φίλο, διότι γιά χάρη τοῦ θελήματός Του πολέμησε ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ του καί τόν νίκησε. Αὐτό σημαίνει «προσεύχεσθε ἵνα μή εἰσέλθετε εἰς πειρασμόν». Καί πάλι, νά προσεύχεσαι νά μήν εἰσέλθεις στό φοβερό πειρασμό τοῦ διαβόλου γιά τήν ἀλαζονεία σου, ἀλλά ἐπειδή ἀγαπᾶς τόν Θεό, ὥστε ἡ δύναμή Του νά σοῦ εἶναι ἀρωγός, καί διά μέσου σου νά συντρίψει τούς ἐχθρούς Του. Νά προσεύχεσαι νά μήν εἰσέλθεις σέ τέτοιες δοκιμασίες ἐξαιτίας τῆς ἀφροσύνης τῶν λογισμῶν καί τῶν ἔργων σου, ἀλλά ἀντίθετα γιά νά δοκιμαστεῖ ἡ ἀγάπη σου πρός τόν Θεό καί γιά νά δοξαστεῖ ἡ δύναμή Του στήν ὑπομονή σου».

Β. Γιατί ὁ Θεός παραχωρεῖ τούς πειρασμούς;

«Ἔχοντας πεῖρα τῶν πολλῶν ἐπεμβάσεων τῆς θείας συνδρομῆς στούς πειρασμούς, ὁ ἄνθρωπος ἀποκτᾶ ἐπίσης σταθερή πίστη. Ἀπ’ ἐκεῖ καί ἔπειτα γίνεται ἄφοβος καί μέ τήν ἄσκηση πού ἔκανε ἀποκτᾶ θάρρος στούς πειρασμούς. **Ὁ πειρασμός ὠφελεῖ τόν καθένα…** Οἱ **ἀγωνιστές** δοκιμάζονται γιά νά αὐξήσουν τόν πλοῦτο τους. Οἱ **ὀκνηροί** δοκιμάζονται γιά νά προφυλαχθοῦν ἀπ’ ὅ,τι εἶναι βλαβερό σ’ αὐτούς. Οἱ

νυσταλέοι δοκιμάζονται, γιά νά παρασκευαστοῦν γιά ἀγρυπνία. Ἐκεῖνοι πού βρίσκονται μακριά δοκιμάζονται γιά νά μπορέσουν νά πλησιάσουν τόν Θεό. Αὐτοί πού εἶναι τοῦ Θεοῦ, δοκιμάζονται γιά νά εἰσέλθουν μέ παρρησία στόν οἶκο του. Δέν ὑπάρχει κανένας ἄνθρωπος πού νά μήν αἰσθάνεται συνθλιμμένος τόν καιρό τῆς ἄσκησής του. Καί δέν ὑπάρχει κανένας ἄνθρωπος, πού νά μή βρίσκει πικρό τόν καιρό πού ποτίζεται μέ τό φαρμάκι τῶν δοκιμασιῶν. Χωρίς πειρασμούς ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά ἀποκτήσει ἰσχυρή κράση...».

Γ. Οἱ πειρασμοί μᾶς φέρνουν πιό κοντά στόν Θεό;

«Μόλις ἡ θεία Χάρις καταστήσει τό φρόνημά του ἀσφαλές..., ὥστε νά στηρίξει τήν ἐμπιστοσύνη του στόν Θεό, ἀρχίζει, λίγο λίγο, νά τόν εἰσάγει στούς πειρασμούς. Ἐπιτρέπει νά τοῦ **στέλλονται πειρασμοί πού νά ταιριάζουν στά μέτρα του**, γιά νά μπορεῖ νά βαστάξει τήν ἰσχύ τους. Ἀλλά μέσα σ' αὐτούς τούς πειρασμούς, ἡ βοήθεια τῆς Χάριτος βρίσκεται ὁλοφάνερα κοντά του, γιά νά παίρνει θάρρος, ἕως ὅτου σιγά σιγά γυμναστεῖ, ἀποκτήσει σοφία καί περιφρονήσει τούς ἐχθρούς του, ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στόν Θεό. Διότι **δέν εἶναι δυνατόν χωρίς πειρασμούς νά ἀποκτήσει ἕνας ἄνθρωπος σοφία στόν πνευματικό πόλεμο, νά γνωρίσει τόν Εὐεργέτη του, νά αἰσθανθεῖ τόν Θεό καί νά στερεωθεῖ μυστικά ἡ πίστη του**, παρά μέ τή δύναμη τῆς ἐμπειρίας πού ἔχει κερδίσει..**Ἡ θαυμαστή ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο δέν τοῦ γίνεται γνωστή παρά ὅταν βρίσκεται μέσα σέ περιστάσεις πού τοῦ στεροῦν τήν ἐλπίδα**. Ἐδῶ εἶναι πού ὁ Θεός δείχνει τή δύναμη Τοῦ σώζοντάς τον».

Δ. Πότε ἔχουμε περισσότερους πειρασμούς;

«Ὅσο ταξιδεύεις στήν ὁδό πρός τήν πόλη τῆς Βασιλείας, καί πλησιάζεις τήν πόλη τοῦ Θεοῦ, τοῦτο νά σοῦ γίνει δείκτης: ἡ δύναμη τῶν πειρασμῶν πού συναντᾶς.**Ὅσο πλησιάζεις καί προοδεύεις στήν πορεία σου, τόσο οἱ ἐναντίον σου πειρασμοί πληθύνονται**. Ὁπότε αἰσθάνεσαι στή ψυχή σου διάφορους καί ἰσχυρότερους πειρασμούς στόν δρόμο σου, νά ξέρεις πώς ἐκείνη τή στιγμή ἡ ψυχή σου ἔχει ὄντως εἰσέλθει μυστικά σ' ἕνα ἀνώτερο ἐπίπεδο καί ὅτι τῆς προσετέθη Χάρις στήν κατάσταση ὅπου βρέθηκε. Διότι **ὁ Θεός ὁδηγεῖ τή ψυχή στίς θλίψεις τῶν δοκιμασιῶν κατά τό μέτρο τῆς Χάριτος πού παραχωρεῖ**».

Ε. Τί γίνεται μέ αὐτόν ποὺ δέν ἀντέχει τούς πειρασμούς;

«Ἄν ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου ἔχει κάποια ἀδυναμία καί δέν διαθέτει ἀρκετή δύναμη γιά μεγάλους πειρασμούς καί συνεπῶς ζητᾶ νά εἰσέλθει σ' αὐτούς, καί τήν εἰσακούσει ὁ Θεός, τότε γνώριζε σαφῶς πώς ὅσο ἡ ψυχή εἶναι ἀνεπαρκής γιά μεγάλες δοκιμασίες, στόν ἴδιο βαθμό εἶναι ἀνεπαρκής καί γιά τά μεγάλα χαρίσματα. Καί ὅσο ἀποτρέπονται οἱ μεγάλοι πειρασμοί ἀπό τό νά εἰσέλθουν στή ψυχή, στόν ἴδιο βαθμό

παρακρατοῦνται ἀπό αὐτήν καί τά μεγάλα χαρίσματα. **Ὁ Θεός δέν χορηγεῖ ἕνα μεγάλο χάρισμα χωρίς μιὰ μεγάλη δοκιμασία**. Ὁ Θεός, κατά τή σοφία Του, πού βρίσκεται πέρα ἀπό τήν κατανόηση τῶν πλασμάτων Του, ὅρισε τά δῶρα Του νά παραχωροῦνται ἀνάλογα μέ τούς πειρασμούς».

ΣΤ. Οἱ πειρασμοί βοηθοῦν τήν πνευματική μας πρόοδο;

«**Οἱ δοκιμασίες πού ἐπιβάλλονται γιά τήν προκοπή καί τήν αὔξηση τῆς ψυχῆς καί ἐκεῖνες μέ τίς ὁποῖες ἀσκεῖται, εἶναι οἱ ἑξῆς**: ἡ ὀκνηρία καί ἡ κατάπτωση τοῦ σώματος, ἡ χαύνωση τῶν μελῶν, ἡ κατάθλιψη, ἡ σύγχυση τῆς διάνοιας, οἱ σωματικοί πόνοι, ἡ προσωρινή ἀπώλεια τῆς ἐλπίδας, ὁ σκοτισμός τῶν λογισμῶν, ἡ ἀπουσία ἀνθρώπινης βοήθειας, ἡ ἔνδεια γιά τίς σωματικές ἀνάγκες καί τά παρόμοια. Μέ αὐτούς τούς πειρασμούς ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου αἰσθάνεται ἔρημη καί ἀνυπεράσπιστη, ἡ καρδιά του ἀπονεκρώνεται καί ταπεινώνεται, δοκιμάζεται δέ μ' αὐτό τόν τρόπο γιά νά φτάσει νά ἐπιθυμεῖ τόν Δημιουργό της. **Ἡ θεία Πρόνοια, ὡστόσο, κατανέμει αὐτές τίς δοκιμασίες ἀνάλογα μέ τή δύναμη καί τίς ἀνάγκες ἐκείνων πού τίς ὑφίστανται**. Σ' αὐτές ἀναμιγνύονται ἡ παρηγοριά καί οἱ θλίψεις, τό φῶς καί τό σκοτάδι, οἱ πόλεμοι καί ἡ βοήθεια...Αὐτό εἶναι τό σημάδι τῆς προκοπῆς τοῦ ἀνθρώπου μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ».

(Πηγή: agiazoni.gr)